

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

בבא בתרא-מי שמת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קלט:
מי שמת והניח בנים ובנות, בזמן שהנכסים מרובין - הבנים יירשו והבנות יזונו, נכסים מועטין - הבנות יזונו והבנים ישאלו על הפתחים	[ת"ק]												קלט:
בשביל שאני זכר הפסדתי?	אדמון:												קלט:
רואה אני את דברי אדמון.	רבן גמליאל:												קלט:
וכמה מרובין?													קלט:
כדי שיזונו מהן אלו ואלו שנים עשר חדש.	רב יהודה אמר רב:												קלט:
כדי שיזונו מהן אלו ואלו עד שיבגרו.	כי אמריתא קמיה דשמואל, אמר: זו דברי רבן גמליאל בר רבי, אבל חכמים אומרים:												קלט:
כל שיזונו מהן אלו ואלו עד שיבגרו - הן מרובין, פחות מכאן - הרי אלו מועטין.	איתמר נמי: כי אתא רבין אמר ר' יוחנן, ואמרי לה אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												קלט:
ואי ליכא לאלו ואלו עד שיבגרו, שקלי להו בנות לכולהו?													קלט:
מוציאין להן מזונות לבנות עד שיבגרו, והשאר לבנים.	אלא אמר רבא:												קמ.
פשיטא, מרובין ונתמעטו - כבר זכו בהן יורשין, מועטין ונתרבו מאי? ברשות יורשין קיימי, הלכך ברשות יורשין שבוח, או דלמא סלוקי מסלקי יורשין מהכא?													קמ.
יתומין שקדמו ומכרו בנכסים מועטין - מה שמכרו מכרו.	תא שמע, דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן:												קמ.
אלמנתו מהו שתמעט בנכסים? מי אמרינן: כיון דאית לה מזוני - ממעטא, או דלמא כיון דאילו מנסבא לית לה, השתא נמי לית לה?	יתיב רבי ירמיה קמיה דרבי אבהו וקא בעי מיניה:												קמ.
אם תמצא לומר: כיון דאילו מנסבא לית לה, השתא נמי לית לה, בת אשתו מהו שתמעט בנכסים? מי אמרינן: כיון דכי מנסבא נמי אית לה - וממעטא, או דלמא כיון דאילו מתה לית לה - ולא ממעטא?													קמ.
ואם תמצא לומר: כיון דאילו מתה לית לה ולא ממעטא, בע"ה מהו שימעט בנכסים? מי אמרינן: כיון דכי מיית נמי אית לה - ממעט, או דלמא כיון דמחסרי גוביינא לא ממעט?													קמ.
בע"ה מהו שימעט בנכסים?	ואיכא דבעי לה לאידך גיסא:												קמ.
בת אשתו מהו שתמעט בנכסים?													קמ:
אלמנתו מהו שתמעט בנכסים?													קמ:
אלמנתו ובת אי זה מהן קודמת?													קמ:
זיל האידינא ותא למחר.	אמר ליה: [רבי אבהו]												קמ:
כי אתא, אמר ליה: פשוט מיהת חדא	[רבי אבהו]												קמ:
עשו אלמנה אצל הבת כבת אצל האחין בנכסים מועטין, מה בת אצל אחין - הבת ניוזנת והאחין ישאלו על הפתחים, אף אלמנה אצל הבת - אלמנה ניוזנת והבת תשאל על הפתחים.	דאמר רבי אבא אמר רבי אסי:												קמ:
בשביל שאני זכר הפסדתי וכו'.	אדמון:												קמ:
מאי קאמר?													קמ:
הכי קאמר: בשביל שאני זכר וראוי אני לעסוק בתורה הפסדתי?	אביי:												קמ:
אלא מעתה, מאן דעסיק בתורה הוא דירית, דלא עסיק בתורה לא ירית?	אמר ליה רבא:												קמ:
הכי קאמר: בשביל שאני זכר וראוי אני לירש בנכסים מרובין - הפסדתי בנכסים מועטין?	אלא אמר רבא:												קמ:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
הניח בנים ובנות וטומטום, בזמן שהנכסים מרובין - הזכרים דוחין אותו אצל נקבות, נכסים מועטין - הנקבות דוחות אותו אצל זכרים.												■	קמ:
האומר אם תלד אשתי זכר יטול מנה- ילדה זכר יטול מנה, אם נקבה מאתים - ילדה נקבה נוטלת מאתים, אם זכר מנה אם נקבה מאתים, וילדה זכר ונקבה - זכר נוטל מנה, נקבה נוטלת מאתים, ילדה טומטום - אינו נוטל.												■	קמ:
אם אמר כל מה שתלד אשתי יטול - ה"ו יטול												■	קמ:
ואם אין שם יורש אלא הוא - יורש את הכל.												■	קמ:
דוחין אותו ושקיל כבת?												♣	קמ:
ילדה טומטום - אינו נוטל	הא קתני סיפא:											♣	קמ:
דוחין אותו ואין לו	אביי:											!	קמ:
דוחין אותו ויש לו, וסיפא אתאן לרבן שמעון בן גמליאל	רבא:											!	קמ:
ילדה טומטום ואנדרוניוס - רבן שמעון בן גמליאל אומר: אין קדושה חלה עליהן.	דתנן: [רבן שמעון בן גמליאל]											!	קמ:
טומטום יורש כבן וניזון כבת	מיתבי:											♣	קמ:
בשלמא לרבא, יורש כבן - בנכסים מועטין, וניזון כבת - בנכסים מרובין, אלא לאביי מאי ניזון כבת?												♣	קמ:
ולטעמיד, לרבא מאי יורש כבן? אלא ראוי לירש ואין לו, ה"נ ראוי לזון ואין לו.												!	קמא:
האומר אם ילדה אשתי זכר וכו'.												■	קמא:
למימרא, דבת עדיפא ליה מבן												♣	קמא:
כל שאינו מניח בן ליורשו - הקב"ה מלא עליו עברה, שנאמר: (במדבר כ"ז) והעברתם את נחלתו לבתו, ואין העברה אלא עברה, שנאמר: (צפניה א') יום עברה היום	והא אמר ר' יוחנן משום רשב"י:											♣	קמא:
ההוא לענין ירושה - בן עדיף ליה, לענין הרווחה - בתו עדיפא ליה.												!	קמא:
הכא במבכרת עסקינן, וכדרב חסדא	שמואל:											!	קמא:
בת תחלה סימן יפה לבנים.	דאמר רב חסדא:											!	קמא:
דמריבא לאחאה	איכא דאמרי:											■	קמא:
דלא שלטא ביה עינא בישא.	ואיכא דאמרי:											■	קמא:
ולדידי בנתן עדיפן לי מבני.	רב חסדא:											■	קמא:
ואיבעית אימא: הא מני? ר' יהודה היא.												!	קמא:
הי רבי יהודה?												^	קמא:
אילמא רבי יהודה דבכל												!	קמא:
(בראשית כ"ד) וה' ברך את אברהם בכל - רבי מאיר אומר: שלא היה לו בת	דתניא: [רבי מאיר]											!	קמא:
שהיתה לו בת ובכל שמה	רבי יהודה:											!	קמא:
אימור דשמעת ליה לרבי יהודה - ברתא נמי לא חסריה רחמנא לאברהם, דעדיפא מבן מי שמעת ליה?												♣	קמא:
אלא הא רבי יהודה												!	קמא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מצוה לזון את הבנות, וק"ו לבנים דעסקי בתורה, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]									!	♣	◇
מצוה לזון את הבנים, וק"ו לבנות	רבי יהודה:									!	♣	◇
דלא ליתולן.										■		
ילדה זכר ונקבה - הזכר נוטל ששה דינרין, והנקבה נוטלת שני דינרין	אלא הא דתניא:										▲	◇
במאי?											▲	
במסרס, דאמר: זכר תחלה - מאתים, נקבה אחריו - ולא כלום, נקבה תחלה - מנה, זכר אחריה - מנה, וילדה זכר ונקבה, ולא ידעינן הי מינייהו נפק ברישא - זכר שקיל מנה ממה נפשך, אידך מנה הוה ממון המוטל בספק וחולקין.	רב אשי, אמריתה לשמעתא קמיה דרב כהנא:										!	◇
ילדה זכר ונקבה - אין לו אלא מנה	והא דתניא:										▲	◇
היכי משכחת לה?											▲	
במבשרני	רבינא:										!	◇
המבשרני במה נפטר רחמה של אשתי, אם זכר יטול מנה - ילדה זכר נוטל מנה, אם נקבה מנה - ילדה נקבה נוטל מנה, ילדה זכר ונקבה - אין לו אלא מנה.	דתניא:										!	◇
והא זכר ונקבה לא אמך											ז	
דאמר נמי אם זכר ונקבה נמי יטול מנה.											!	
אלא למעוטי מאי?											ז	
למעוטי נפל.											!	◇
ההוא דאמר לה לדביתהו: נכסי להאי דמעברת												○ ◇
הוי מזכה לעובר, והמזכה לעובר לא קנה.	רב הונא:											■ ◇
האומר אם ילדה אשתי זכר יטול מנה - ילדה זכר נוטל מנה	איתיביה רב נחמן לרב הונא:										ז	◇
משנתינו איני יודע מי שנאה.	אמר ליה: [רב הונא]										!	◇
ולימא ליה: רבי מאיר היא											ז	
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם	דאמר: [רבי מאיר]										■	ז
אימור דשמעת ליה לרבי מאיר - לדבר שישנו בעולם, לדבר שאינו בעולם מי שמעת ליה?											!	◇
ולימא ליה: רבי יוסי היא											ז	
עובר קני	דאמר: [רבי יוסי]										■	ז
עובר פוסל ואינו מאכיל, דברי רבי יוסי:	דתנן: [רבי יוסי]										■	ז
שאני ירושה הבאה מאליה.											!	◇
ולימא ליה: רבי יוחנן בן ברוקה היא											ז	
לא שנא ירושה ולא שנא מתנה	דאמר: [רבי יוחנן בן ברוקה]										■	ז
אם אמר על מי שראוי לירשו - דבריו קיימין	דתנן, רבי יוחנן בן ברוקה:										■	ז

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

■ **challenge-קושיא**
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ**
 ■ **proof-ראייה**

מקרא-key:

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אימור דשמעת ליה לרבי יוחנן בן ברוקה - לדבר שישנו בעולם, לדבר שאינו בעולם מי אמר?											!	◇	קמא:
ולימא ליה: רבי יוחנן בן ברוקה היא, וסבר לה כרבי יוסן											?	◇	קמא:
מי יימר דסבר לה.											!	◇	קמא:
ולימא ליה: במבשרני?											?	◇	קמא:
ואם אין שם יורש אלא הוא - יורש הכל	אי הכי, דקתני סיפא:										?	◇	קמא:
אי במבשרני, יורש מאי עבידתיה?											?	◇	קמא:
ולימא ליה: בשילדה											?	◇	קמא:
ואם אמר כל מה שתלד אשתי יטול - הרי זה יטול	אי הכי, דקתני סיפא:										?	◇	קמא:
כל שתלד, כל שילדה מיבעי ליה											?	◇	קמא:
ולימא ליה: דאמר לכשתלך											?	◇	קמב:
רב הונא לטעמיה											!	◇	קמב:
אף לכשתלד - לא קנה	דאמר רב הונא:										!	◇	קמב:
המזכה לעובר לא קנה, לכשתלד - קנה	דאמר רב נחמן:										!	◇	קמב:
אף לכשתלד - לא קנה	רב הונא:										!	◇	קמב:
אחד זה ואחד זה - קנה.	רב ששת:										!	◇	קמב:
מנא אמינא לה?	רב ששת:										■	◇	קמב:
גר שמת ובזבזו ישראל נכסיו, ושמעו שיש לו בן או שהיתה אשתו מעוברת - חייבין להחזיר החזירו הכל, ואחר כך שמעו שמת בנו או שהפילה אשתו, החזיק בשניה - קנה, ובראשונה - לא קנה	דתניא:										■	◇	קמב:
ואי סלקא דעתך עובר לא קני, למה להו אחזיקי בשניה? הא אחזיקו להו חדא זימנא											■	◇	קמב:
ירושא הבאה מאיליה שאני.	אביי:										?	◇	קמב:
שאני התם, דרפוי מרפיאן בידיהו מעיקרא.	רבא:										?	◇	קמב:
מאי בנייהו?											^	◇	קמב:
איכא בנייהו: ששמעו בו שמת ולא מת, ואחר כך מת.											!	◇	קמב:
תינוק בן יום אחד נוחל ומנחיל	תא שמע:										?	◇	קמב:
בן יום אחד אין, עובר לא											?	◇	קמב:
נוחל בנכסי האם להנחיל לאחין מן האב.	הא אמר רב ששת:										!	◇	קמב:
ודוקא בן יום אחד, אבל עובר לא											!	◇	קמב:
מאי טעמא?											^	◇	קמב:
דהוא מיית ברישא, ואין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחין מן האב.											!	◇	קמב:
למימרא, דהוא מיית ברישא, והא הוה עובדא ופרכס תלתא פרכוס?											?	◇	קמב:

מימרא-statement ■
קושיא-challenge ?
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ◆
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◇
מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

Talmud Navigator

מאן דאמר	מאן דאמר	כ	י	ז	ו	ה	ז	ח	ט	י	קמב:
מדי דהוה אזנב הלטאה שמפרכסת.	מר בר רב אשי:	!									קמב:
לומר, שממעט בחלק בכורה.	מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא:	!								◇	קמב:
ודוקא בן יום אחד, אבל עובר לא, מאי טעמא? (דברים כא) וילדו לו אמר רחמנא		!									קמב:
בן שנולד לאחר מיתת אביו - אינו ממעט בחלק בכורה, מאי טעמא? וילדו לו אמר רחמנא, והא ליכא.	דאמר מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא:	!									קמב:
בסורא מתנו הכי.		O									קמב:
בכור שנולד לאחר מיתת אביו - אינו נוטל פי שנים, מאי טעמא? יכיר אמר רחמנא, והא ליתא דיכיר.	בפומבדיתא מתנו הכי, אמר מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא:	!									קמב:
והלכתא ככל הני לישני דאמר מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא.		■									קמב:
המזכה לעובר לא קנה. ואם תאמר: משנתינו הואיל ודעתו של אדם קרובה אצל בנו.	רבי יצחק אמר רבי יוחנן:									◇	קמב:
פוק אייתי לי בי עשרה, ואימר לך באפייהו: המזכה לעובר קנה.	שמואל לרב חנא בגדתאה:									◇	קמב:
והלכתא: המזכה לעובר לא קנה.										◇	קמב:
ההוא דאמר לדביתהו: נכסי לבני דיהו לי מיניך, אתא בריה קשישא אמר ליה: ההוא גברא מאי תיהוי עליה? אמר ליה: זיל קני כחד מברא										O	קמב:
הנך ודאי לא קנו - דאכתי ליתנהו, האי אית חולק לטליא במקום בניא, או לית ליה חולק לטליא במקום בניא?										^	קמב:
אית חולק לטליא במקום בניא	רבי אבין ורבי מיישא ורבי ירמיה:							◆	!	◇	קמב:
לית חולק לטליא במקום בניא.	רבי אבהו ורבי חנינא בר פפי ורבי יצחק נפחא:							◆	!	◇	קמב:
הלכתא כוותן או הלכתא כותיכו?	רבי אבהו לרבי ירמיה:							^			קמב:
פשיטא דהלכתא כוותן, דקשישא מיניכו, ולא הלכתא כוותיכו, דדרדקי אתון.	אמר ליה: [רבי ירמיה]								!	◇	קמב:
מידי בקשישותא תליא מילתא? בטעמא תליא מילתא. וטעמא מאי?	אמר ליה: [רבי אבהו]								?		קמב:
זיל לגביה דרבי אבין דאסכרתה ניהליה, וכרכיש בה רישיה בי מדרשא.	[רבי ירמיה]	O									קמב:
אזל לגביה	[רבי אבהו]	O									קמב:
אילו א"ל קני כחמור מי קני?	א"ל: [רבי אבין]	!								◇	קמב:
קני כחמור - לא קנה	דאיתמר:	!								◇	קמב:
את וחמור - רב נחמן אמר: קנה מחצה	[רב נחמן]	! ◆								◇	קמב:
לא אמר כלום	רב המנונא:	! ◆								◇	קמב:
קנה הכל.	רב ששת:	! ◆								◇	קמב:
מנא אמינא לה?	רב ששת:	■									קמב:
אין לך מר בקישות אלא פנימי שבו, לפיכך כשהוא תורם - מוסיף על החיצון שבו ותורם	דתניא, רבי יוסי:	■ ■								◇	קמב:
אמאי? את וחמור הוא		?									קמב:
שאני התם, דמדאורייתא תרומה מעלייתא היא		!								◇	קמב:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מנין לתורם מן הרע על היפה שתרומתו תרומה? שנאמר: (במדבר י"ח) ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו, ואם אינו קדוש - נשיאות חטא למה? מכאן לתורם מן הרע על היפה שתרומתו תרומה.	דאמר רבי אילעא:	!	■									◊	קמג		
מעשה בחמש נשים ובהן שתי אחיות, וליקט אחד כלכלה של תאנים, ושלחן היתה, ושל שביעית היתה, ואמר: הרי כולכן מקודשות לי בכלכלה זאת, וקבלה אחת מהן ע"י כולן - אמרו חכמים: אין אחיות מקודשות	רב מרדכי לרב אשי, מתיב רב אויא תיובתא:	⚡	■									◊	קמג		
אחיות הוא דאין מקודשות, הא נכריות מקודשות		⚡	■										קמג		
ואמאי? את וחמור היא		⚡	■										קמג		
היינו דחזאי רב הונא בר אויא בחלמא דמותיב רב אויא תיובתא, לאו מי אוקימנא דאמר: הראויה מכם לביאה תתקדש לי?	אמר ליה: [רב אשי]	!	■									◊	קמג		
ההוא דאמר לה לדביתהו: נכסיי לך ולבניך												○	◊	קמג	
קנתה מחצה.	רב יוסף:											■	◊	קמג	
מנא אמינא לה?	ואמר רב יוסף:											■	◊	קמג	
(ויקרא כ"ד) והיתה לאהרן ולבניו - מחצה לאהרן מחצה לבניו.	דתניא, רבי:											■	◊	קמג	
בשלמא התם - אהרן בר חלוקה הוא, להכי פרט ביה רחמנא למשקל פלגא, אשה לאו בת ירושה היא, דיה שתטול כאחד מן הבנים.	אמר ליה אביי:											■	◊	קמג	
איני?												⚡	◊	קמג	
והא עובדא הוה בנהרדעא ואגיביה שמואל פלגא בטבריא - ואגיביה רבי יוחנן פלגא												⚡	◊	קמג	
ההוא דמי כלילא דשדו דבי מלכא אבולי ואאיסרוגי	ותו, כי אתא רב יצחק בר יוסף אמר:											○	◊	קמג	
ניתבו אבולי פלגא ואיסרוגי פלגא	רבי:											⚡	◊	קמג	
הכי השתא, התם מעיקרא כי הוּו כתבי - אבולי הוּו כתבי, ואיסרוגי הוּו מסייעי בהדייהו, וידע מלכא דהוּו קא מסייעי, השתא מאי דקא כתבי אבולי ואאיסרוגי - למימרא דהני פלגא והני פלגא.	[אביי]											!	◊	קמג	
האומר הרי עלי מנחה מאה עשרון להביא בשני כלים - מביא ששים בכלי אחד וארבעים בכלי אחד, ואם הביא חמשים בכלי אחד וחמשים בכלי אחד - יצא	מתיב רבי זירא:											⚡	◊	קמג	
אם הביא אין, לכתחלה לא, ואי סלקא דעתך כל כי האי גוונא פלגא ופלגא הוא, אפילו לכתחלה נמי												⚡	◊	קמג:	
הכי השתא, התם אנו סהדי דהאי גברא מעיקרא לקרבן גדול קא מכוין, והאי דקאמר בשני כלים - דידע דלא אפשר לאתויי בכלי אחד, כמה דאפשר לאיתויי מיייתנין.	[אביי]											!	◊	קמג:	
והלכתא כוותיה דרב יוסף: בשדה, ענין, ומחצה.												■	◊	קמג:	
ההוא דשדר פיסקי דשיראי לביתיה													○	◊	קמג:
הראויין לבנים - לבנים, ראויין לבנות - לבנות. ולא אמרן אלא דלית ליה כלתא, אבל אית ליה כלתא - לכתיה שדר ואי בנתיה לא נטיבן, לא שבק בנתיה ומשדר לכתיה.	רבי אמי:												■	◊	קמג:
ההוא דאמר להו: נכסיי לבניי, הוה ליה ברא וברתא													○	◊	קמג:
מי קרו אינשי לברא בניי או דלמא לא קרו אינשי לברא בניי, ולמושכה לברתא במתנה קאתי?													^	◊	קמג:
(בראשית מו) ובני דן חושים.	אביי, ת"ש:												!	◊	קמג:
דלמא כדתא דבי חזקיה:	א"ל רבא:												⚡	◊	קמג:
שהיו מרובין כחושים של קנה	[תנא דבי חזקיה]												⚡	◊	קמג:
(במדבר כ"ו) ובני פלוא אליאב.	אלא אמר רבא:												!	◊	קמג:
(דברי הימים א' ב') ובני איתן עזריה.	רב יוסף:												!	◊	קמג:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

challenge-קושיא ⚡
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

מקרא-key:

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ההוא דאמר להו: נכסאי לבנאי, הוה ליה ברא ובר ברא, קרן אינשי לבר ברא ברא או לא?												○	קמג:
קרו אינשי לבר ברא ברא	רב חביבא:											◆	קמג:
לא קרו אינשי לבר ברא ברא.	מר בר רב אשי:											◆	קמג:
תניא כוותיה דמר בר רב אשי:												■	קמג:
המודר הנאה מבנים - מותר בכני בנים.	[תניא]											■	קמג:
הניח בנים גדולים וקטנים, השביחו גדולים את הנכסים - השביחו לאמצע, אם אמרו: ראו מה שהניח אבא הרי אנו עושין ואוכלים - השביחו לעצמן.												■	קמג:
וכן האשה שהשביחה את הנכסים - השביחה לאמצע. אם אמרה: ראו מה שהניח לי בעלי הרי אני עושה ואוכלת - השביחה לעצמה.												■	קמג:
לא שנו אלא ששבחו נכסים מחמת נכסים, אבל שבחו נכסים מחמת עצמן - השביחו לעצמן.	רב חביבא בריה דרב יוסף בריה דרבא משמיה דרבא:											■	קמג:
איני?												⚡	קמג:
אפילו לא הניח להם אביהם אלא אודייני - השכר לאמצע	והא אמר ר' חנינא:											⚡	קמג:
והא אודייני דמחמת עצמו הוא												⚡	קמג:
שאני אודייני, דלנטירותא הוא דעבידא, ואפילו קטנים נמי מצו מנטרי לה.												!	קמג:
אמרו: ראו מה שהניח אבא הרי אנו עושין ואוכלין - השביחו לעצמן.												■	קמג:
רב ספרא שבק אבוא זוזי, שקלינהו עבד בהו עיסקא אתו אחי תבעוהו בדינא קמיה דרבא												○	קמג:
רב ספרא גברא רבה הוא, לא שביק גירסיה וטרח לאחריני.	אמר להו: [רבא]											■	קמג:
האשה שהשביחה את הנכסים - השביחה לאמצע.												■	קמג:
אשה בנכסי יתמי מאי עבידתה?												^	קמג:
באשה יורשת.	רבי ירמיה:											!	קמג:
פשיטא												⚡	קמג:
מהו דתימא: כיון דלאו דרכה למטרח, אף על גב דלא פריש כמו דפריש דמי, קמשמע לן.												!	קמג:
ואם אמרה: ראו מה שהניח לי בעלי הריני עושה ואוכלת - השביחה לעצמה.												■	קמג:
פשיטא												⚡	קמג:
מהו דתימא: כיון דשביחא לה מילתא, דאמרי קא טרחא קמי יתמי - אחולי אחלה, קא משמע לן.												!	קמג:
המשיא אשה לבנו גדול בבית - קנאו. ודוקא גדול, ודוקא בתולה, ודוקא אשתו ראשונה, ודוקא שהשיאו ראשון.	רבי חנינא:											■	קמג:
פשיטא, ייחד לו אביו בית ועלייה - בית קנה, עלייה לא קנה בית ואכסדרה, מהו? שני בתים זה לפניו מזה, מהו?												^	קמג:
תיקו.												■	קמג:
ייחד לו אביו בית וכלי בית - כלי בית קנה, בית לא קנה	מיתבי:											⚡	קמג:
כגון שהיה אוצרו של אביו מונח שם.	רבי ירמיה:											!	קמג:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

; **קושיא-challenge**
 ^ **שאלה-question**
 ! **תירוץ-answer**
 ■ **ראייה-proof**

מקרא-key:

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפילו שובכא דיוני.	נהרדעי:									■		
אפילו עציצא דהרסנא.	רב יהודה ורב פפי:									■		
מר זוטרא אנסביה לבריה, ותלא ליה סנדלא.	[מר זוטרא]									○		
רב אשי נסביה לבריה, ותלא ליה אשישא דמשחא.	[רב אשי]									○		
הני תלת מילי שוינהו רבנן כהלכתא בלא טעמא:	מר זוטרא:										■	◇
חדא - הא											■	◇
אידיך - דאמר רב יהודה אמר שמואל: הכותב כל נכסיו לאשתו - לא עשאה אלא אפוטרופא	[רב יהודה אמר שמואל]										■	◇
אידיך - דאמר רב: מנה לי בידך תנהו לפלוני, במעמד שלשתן - קנה.	[רב]										■	◇
אחין השותפין שנפל אחד מהן לאומנות - נפל לאמצע											■	מ
חלה ונתרפא - נתרפא משל עצמו.											■	קמד:
האי אומנות - לאומנות המלך.	תנא:										■	◇
אחד מן האחין שמינהו גבאי או פולמוסטוס, אם מחמת האחין - לאחין, אם מחמת עצמו - לעצמו.	תנו רבנן:										■	◇
אם מחמת אחין - לאחין.											■	<
פשיטא											⚡	קמד:
לא צריכא דחריף טפי, מהו דתימא: חורפיה גרים ליה, קא משמע לן.											!	◇
אחד מן האחין שנטל מאתים זוז ללמוד תורה או ללמוד אומנות, יכולין האחין לומר לו: אם אתה אצלנו - יש לך מזונות, אם אין אתה אצלנו - אין לך מזונות.	תנו רבנן:										■	◇
וליתבו ליה כל היכא דאיתיה											⚡	קמד:
מסייע ליה לרב הונא											!	קמד:
ברכת הבית ברובה.	דאמר רב הונא:										■	!
וליתבו ליה לפי ברכת הבית											⚡	קמד:
הכי נמי.											!	קמד:
חלה ונתרפא - נתרפא משל עצמו.											■	<
לא שנו אלא שחלה בפשיעה, אבל באונס - נתרפא מן האמצע.	שלח רבין משמיה דר' אלעא:										■	◇
היכי דמי בפשיעה?											^	קמד:
כדרכי חנינא											!	קמד:
הכל בידי שמים חוץ מצנים פחים, שנאמר: (משלי כ"ב) צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם.	דאמר רבי חנינא:										■	!
האחין שעשו מקצתן שושבינות בחיי האב, חזרה שושבינות - חזרה לאמצע, שהשושבינות נגבית בבית דין אבל השולח לחבירו כדי יין וכדי שמן - אין נגבין בב"ד, מפני שהן גמילות חסדים.											■	מ
שלח לו אביו שושבינות, כשהיא חזרת - חזרת לו נשתלחה לאביו שושבינות, כשהיא חזרת - חזרת מן האמצע	ורמינהו:										⚡	◇
כי תנן נמי מתניתין. נשתלחה לאביו תנן.	רבי אסי א"ר יוחנן:										!	◇

<p>מזמרה-statement קשיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-מי שמת	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
והא אחין שעשו מקצתן שושבינות קתני										ז					קמד:
תני: למקצתן.										!					קמד:
והא חזרה שושבינות קתני										ז					קמד:
ה"ק: חזרה לגבות - נגבית מאמצע.										!					קמד:
לא קשיא: כאן בסתם, כאן במפרש	רב אסי:									!		◊			קמד:
שלה לו אביו שושבינות, כשהיא חוזרת - חוזרת לו שלח אביו שושבינות סתם, כשהיא חוזרת - חוזרת לאמצע.	כדתניא:									!	■				קמד:
הכא ביבם עסקינן, שאינו נוטל בראוי כבמוחזק.	שמואל:									!		◊			קמד:
מכלל דאידיך משלם? נימא: תנו לי שושביני ואשמח עמן										ז		◊			קמד:
מקום שנהגו להחזיר קדושין - מחזירין, מקום שנהגו שלא להחזיר - אין מחזירין	מי לא תניא:									ז	■	◊			קמד:
לא שנו אלא שמתה היא, אבל מת הוא - אין מחזירין, מ"ט? יכולה היא שתאמר: תנו לי בעלי ואשמח עמו	ואמר רב יוסף בר אבא אמר מר עוקבא אמר שמואל:									ז	■	◊			קמד:
הכא נמי נימא: תנו לי שושביני ואשמח עמן										ז					קמה:
הכא במאי עסקינן - כגון ששמח עמו ז' ימי משתה, ולא הספיק לפרועו עד שמת.	רב יוסף:									!		◊			קמה:
לימא: תנו לי בעלי ואשמח עמו תנאי היא										ז					קמה:
המאיר את האשה - בתולה גובה מאתים, ואלמנה מנה. מקום שנהגו להחזיר קדושין - מחזירין, מקום שנהגו שלא להחזיר קדושין - אין מחזירין, דברי רבי נתן	דתניא: [רבי נתן]									ז	■	◊			קמה:
באמת אמרו: מקום שנהגו להחזיר - מחזירין, מקום שנהגו שלא להחזיר - אין מחזירין.	רבי יהודה הנשיא:									ז	■	◊			קמה:
רבי יהודה הנשיא היינו תנא קמא										ז	ז				קמה:
אלא לאו, תנו לי בעלי ואשמח עמו איכא בנייהו, וחסורי מחסרא										!	ז				קמה:
המאיר את האשה - בתולה גובה מאתים, ואלמנה מנה בד"א - דהדר ביה איהו, אבל מתה, מקום שנהגו להחזיר - מחזירין, מקום שנהגו שלא להחזיר - אין מחזירין, ודוקא שמתה היא, אבל מת הוא - אין מחזירין, מאי טעמא? יכולה היא שתאמר: תנו לי בעלי ואשמח עמו	והכי קתני: [רבי נתן]									!	ז				קמה:
באמת אמרו: בין מת הוא ובין מתה היא, מקום שנהגו להחזיר - מחזירין, מקום שנהגו שלא להחזיר - אין מחזירין, ולא מציא אמרה: תנו לי בעלי ואשמח עמן	ואתא רבי יהודה הנשיא למימר:									!	ז				קמה:
לא, דכולי עלמא - יכולה שתאמר: תנו לי בעלי ואשמח עמו, ודמית הוא כ"ע לא פליגי, כי פליגי - שמתה היא, והכא בקדושין לטיבועין ניתנו קא מיפליגי										!					קמה:
קדושין לאו לטיבועין ניתנו	רבי נתן סבר:									!	■	◊			קמה:
קדושין לטיבועין ניתנו.	ור' יהודה הנשיא סבר:									!	■	◊			קמה:
והא מקום שנהגו להחזיר - מחזירין קתני										ז					קמה:
וסבלונות, ודאי מקום שנהגו להחזיר - מחזירין.	הכי קאמר:									!					קמה:
והני תנאי כהני תנאי										■					קמה:
קדשה בככר - בתולה גובה מאתים, ואלמנה מנה, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]									!	■	◊			קמה:
בתולה גובה מאתים, ואלמנה מנה, ומחזרת לו את השאר	רבי יהודה:									!	■	◊			קמה:
קדשה בעשרים - נותן לה שלשים הצאין, קדשה בשלשים - נותן לה עשרים הצאין.	רבי יוסי:									!	■	◊			קמה:

מימרא-statement
 קושיא-challenge
 שאלה-question
 תירוץ-answer
 ראיה-proof

חולקים-disputants
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 מעשה-story

מקרא-key:

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קמה
במאי עסקינן?		א	■									קמה
אילימא שמתה		!	■									קמה
מי אית לה כתובה?		ז	■									קמה
ואלא שמת הוא		!	■									קמה
אמאי מחזרת לו את השאר? ונימא: תנו לי בעלי ואשמח עמן		ז	■									קמה
ואלא באשת ישראל שזינתה		!	■								◇	קמה
ובמאי?		א	■									קמה
אי ברצון		!	■									קמה
מי אית לה כתובה?		ז	■									קמה
ואלא באונס		!	■									קמה
מישרא שריא ליה		ז	■									קמה
ואלא, באשת כהן שנאנסה ובקדושין לטיבועין ניתנו קמפלגי		!	■								◇	קמה
קדושין לטיבועין ניתנו	רבי מאיר סבר:	!	■	◆							◇	קמה
לאו לטיבועין ניתנו	ור' יהודה סבר:	!	■	◆							◇	קמה
ורבי יוסי מספקא ליה אי לטיבועין ניתנו אי לא, והלכך קדשה בעשרים - נותן לן שלשים חצאין, קדשה בשלשים - נותן לה עשרים חצאין.	[רבי יוסי]	!	■	◆							◇	קמה
בכל מקום שנהגו להחזיר - מחזירין	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:	■									◇	קמה
נהרדעא.	ותרגומא:	■										קמה
שאר בבל מאי?		א										קמה
מוהרי הדרי, קדושי לא הדרי.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:	!										קמה
הלכתא: בין שמת הוא בין שמתה היא, והדר ביה הוא - מוהרי הדרי, קדושי לא הדרי הדרא בה איהי - אפ' קדושי נמי הדרי.	רב פפא:	■									◇	קמה
קדושי לא הדרי, גזירה שמא יאמרו קדושין תופסין באחותה.	אמימר:	■									◇	קמה
גיטה מוכיח עליה.	רב אשי:	ז										קמה
והא דרב אשי בדותא היא, דאיכא דשמע בהא ולא שמע בהא.		■										קמה
שהשושבינות נגבית בב"ד.											■	קמה
חמשה דברים נאמרו בשושבינות: נגבית בבית דין, וחזרת בעונתה, ואין בה משום רבית, ואין השביעית משמטתה, ואין הבכור נוטל בה פי שנים.	ת"ר:										■	קמה
נגבית בב"ד - מאי טעמא? כמלוה דמיא.											■	קמה
ואין בה משום רבית - דלאו אדעתא דהכי יהב ליה.											■	קמה
ואין השביעית משמטתה - דלא קרינא ביה לא יגוש.											■	קמה
ואין הבכור נוטל פי שנים - דהוה ליה ראוי, ואין הבכור נוטל בראוי כבמוחזק.											■	קמה

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-מי שמת	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מירא	רב כהנא:											■	◇	קמה:
כללא דשושבינותא: הוה במתא - איבעי ליה למיתא, שמע קל טבלא - איבעי ליה למיתא, לא שמע קל טבלא - איבעי ליה לאודועיה, תרעומת אית ליה, שלומי משלם.												^		קמה:
ועד כמה?	אביי:											!	◇	קמה:
נהגו בני גננא, עד זוזא - אייתא בכפיה אכליה בכרסיל, עד ארבעה - משלם פלגא, מכאן ואילך - איניש איניש כחשיבותיה.	תנו רבנן:											■	◇	קמה:
עשה עמו בפומבי, ובקש לעשות עמו בצנעא - יכול לומר לו: בפומבי אעשה עמך, כדרך שעשית עמי עשה עמו בבתולה, ובקש לעשות עמו באלמנה - יכול לומר לו: בבתולה אעשה עמך, כדרך שעשית עמי עשה עמו בשניה, ובקש לעשות עמו בראשונה - יכול לומר לו: לכשתשא אשה אחרת אעשה עמך, עשה עמו באחת, ובקש לעשות עמו בשתיים - יכול לומר לו: באחת אעשה עמך, כדרך שעשית עמי.	תנו רבנן:											■	◇	קמה:
עתיך נכסין עתיר פומבי - זה הוא בעל הגדות, עתיר סלעים עתיר תקוע - זהו בעל פלפול, עתיר משח עתיר כמס - זהו בעל שמועות, הכל צריכין למרי חטיא - גמרא.	תנו רבנן:											■	◇	קמה:
מאי דכתיב: (משלי ט"ו) כל ימי עני רעים? זה בעל גמרא, וטוב לב משתה תמיד - זה בעל משנה.	רבי זירא אמר רב:											■	◇	קמה:
רבא אמר איפכא.	[רבא]											■	◇	קמה:
מאי דכתיב: (קהלת י') מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בהם? מסיע אבנים יעצב בהן - אלו בעלי משנה, בוקע עצים יסכן בהם - אלו בעלי גמרא.	והיינו דאמר רב מרשיא משמיה דרבא:											■	◇	קמה:
כל ימי עני רעים - זה שיש לו אשה רעה, וטוב לב משתה תמיד - זה שיש לו אשה טובה.	רבי חנינא:											■	◇	קמה:
כל ימי עני רעים - זה איסטניס, וטוב לב משתה תמיד - זה שדעתו יפה.	רבי ינאי											■	◇	קמה:
כל ימי עני רעים - זה רחמן, וטוב לב משתה תמיד - זה אכזרי.	רבי יוחנן:											■	◇	קמה:
כל ימי עני רעים - זה שדעתו קצרה, וטוב לב משתה תמיד - זה שדעתו רחבה.	רבי יהושע בן לוי:											■	◇	קמה:
כל ימי עני רעים - והא איכא שבתות וימים טובים	ואמר ר' יהושע בן לוי:											⚡	◇	קמו:
שנוי וסת תחלת חולי.	כדשמואל, דאמר שמואל:											!	◇	קמו:
כל ימי עני רעים, בן סירא אומר: אף לילות, בשפל גגים גגו - ממטר גגים לגגו, ברום הרים כרמו - מעפר כרמו לכרמים.	כתיב בספר בן סירא:											■	◇	קמו:
השולח סבלונות לבית חמיו, שלח שם מאה מנה ואכל שם סעודת חתן אפילו בדינר - אינן נגבין, לא אכל שם סעודת חתן - הרי אלו נגבין.												■	◇	קמו:
שלח סבלונות מרובין שיחזרו עמה לבית בעלה - הרי אלו נגבין, סבלונות מועטין שתשתמש בהן בבית אביה - אין נגבין.												■	◇	קמו:
דוקא דינר, אבל פחות מדינר לא.	רבא:											■	◇	קמו:
פשיטא, דינר תנן												⚡		קמו:
מהו דתימא הוא הדין דאפילו פחות מדינר, והאי דקתני דינר - אורחא דמילתא קתני, קא משמע לן.												!	◇	קמו:
אכל תנן, שתה מאי? הוא תנן, שלוחו מאי? שם תנן, שגר לו מאי?												^	◇	קמו:
מעשה באדם אחד ששגר לבית חמיו מאה קרונות של כדי יין ושל כדי שמן ושל כלי כסף ושל כלי זהב ושל כלי מילת, ורכב בשמחתו, והלך ועמד על פתח בית חמיו, והוציא כוס של חמין ושתה ומת, וזו שמע מינה אפילו שתה.	תא שמע, דאמר רב יהודה אמר שמואל:											■	◇	קמו:
שמעת מינה אפילו פחות מדינר												!		קמו:
מאן לימא לן, דלא שחקי ליה מרגניתא דשווי אלפא זוזי ואשקיה?	רב אשי:											⚡	◇	קמו:
שמעת מינה אפילו שגרו לן												!		קמו:
דלמא כל פתח בית חמיו כבית חמיו דמי.												⚡	◇	קמו:

<p>disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- ♣ קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קמו
מהו שישלש? שבח סבלונות, מהו? כיון דאי איתנהו לדידיה הדרי - ברשותיה שבוח, או דלמא כיון דאי אבדי או מגנבי בעי שלומי ליה - ברשותא דידה שבוח?	איבעיא להו:												קמו
תיקו.													קמו
סבלונות העשוין ליבלות ולא בלו, מהו?	בעי רבא:												קמו
סבלונות העושין ליבלות - אין נגבין, ושאינ עשוין ליבלות - נגבין	תא שמע: וזו הלכה העלה רבי אחא שר הבירה לפני												קמו
מאי לאו אע"ג דלא בלן													קמו
לא, דבלו.													קמו
סבלונות מועטין שתשתמש בהן והיא בבית אביה - אין נגבין	תא שמע:												קמו
בייבא וסבכתא.	תרגמה רבא:												קמו
מעשה באדם אחד ששגר לבית חמיו יין חדש ושמן חדש וכלי פשתן חדש בעצרת.	רב יהודה אמר רב:												קמו
מאי קא משמע לן?													קמו
איבעית אימא: חשיבותא דארץ ישראל קמ"ל													קמו
ואיבעית אימא: דאי טעין - טענתיה טענה.													קמו
מעשה באדם אחד שאמרו לו אשתו תותרנית היא, ונכנס אחריה לחורבה לבדוקה אמר לה: ריח צנון אני מריח בגליל, אמרה ליה: מן יהיב לן מכותבות דיריחו ואכלנא ביה נפל עלה חורבה ומתה. אמרו חכמים: הואיל ולא נכנס אחריה אלא לבדוקה, מתה - אינו יורשה.	רב יהודה אמר רב:												קמו
סבלונות מועטין שתשתמש בהן בבית אביה וכו'.													קמו
בין שמתה היא ובין שמת הוא, הדר הוא - סבלונות הדרי, מאכל ומשתה לא הדר, הדרא בה איהי - הדרא אפילו כישא דירקא.	יתיב רבין סבא קמיה דרב פפא ויתיב וקאמר:												קמו
ושמין להן דמי בשר בזול.	רב הונא בריה דרב יהושע:												קמו
עד כמה בזול?													קמו
עד תילתא.													קמו
שכיב מרע שכתב כל נכסיו לאחרים ושייר קרקע כל שהוא - מתנתו קיימת, לא שייר קרקע כל שהוא - אין מתנתו קיימת.													קמו
מאן תנא דאזלינן בתר אומדנא?													קמו
רבי שמעון בן מנסיא היא	רב נחמן:												קמו
הרי שהלך בנו למדינת הים, ושמע שמת בנו ועמד וכתב כל נכסיו לאהר, ואחר כך בא בנו - מתנתו מתנה	דתניא: [ת"ק]												קמו
אין מתנתו מתנה, שאלמלי היה יודע שבנו קיים - לא היה כותבן.	רבי שמעון בן מנסיא:												קמו
ר' שמעון שזורי היא	רב ששת:												קמו
בראשונה היו אומרים: היוצא בקולר ואמר כתבו גט לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו, חזרו לומר: אף המפרש והיוצא בשיירא	דתניא: [ת"ק]												קמו
אף המסוכן.	רבי שמעון שזורי:												קמו
ורב נחמן מאי טעמא לא מוקים לה כרבי שמעון שזורי?													קמו
שאני התם, דאמר כתבו.													קמו

central point for summary and review- וחזרה לסיכום ותורה- insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה של story-מעשה- O	disputants- חולקים- ♦ statement- מימרא- ■ challenge- קושיא- ץ question- שאלה- ^ answer- תירוץ- ! proof- ראייה- ■
מקרא- key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
ורב ששת מ"ט לא מוקים לה כרבי שמעון בן מנסיא?										ץ					קמז:	
אומדנא דמוכח שאני.														!		קמז:
מאן תנא להא דתנו רבנן:															^ ♦	קמז:
הרי שהיה חולה ומוטל במטה, ואמרו לו: נכסיו למי? ואמר להן: דומה שיש לי בן, עכשיו שאין לי בן - נכסי לפלוני. היה חולה ומוטל במטה, ואמרו לו: נכסיו למי? אמר להן: דומה שאשתי מעוברת, עכשיו שאין אשתי מעוברת - נכסי לפלוני, ונדוע שיש לו בן או שהיתה אשתו מעוברת - אין מתנתו מתנה	[תנו רבנן]														■ ^ ♦	קמז:
לימא, ר' שמעון בן מנסיא היא ולא רבנן															ץ	קמז:
אפ' תימא רבנן, דומה שאני.															!	קמז:
ודקארי לה מאי קארי לה?															ץ	קמז:
מהו דתימא: צעריה הוא דקא מדכר, קא משמע לן.															!	קמז: